

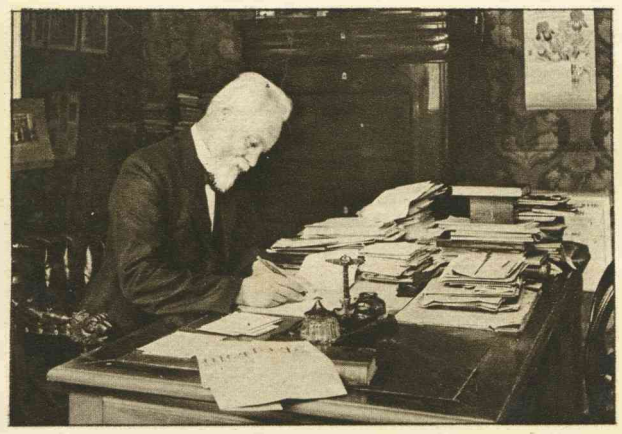
ZESTIGJARIG BESTAAN „LITTERUS SACRUM".

Ter gelegenheid van haar zestigjarig bestaan op 1 April voerde de Leidsche Tooneelvereeniging „Litterus Sacrum" voor haar leden en introducé's voor een overvollen schouwburg twee mooie costuumstukken op. Foto *links:* „Ik eet bij mijn moeder", een Fransche éénacter; foto *rechts:* „Freuleke", het bekende tooneelstuk van H. Roelvink. (*foto's Jonker.*)

STRAATFILMPJE

HET SEIZOEN

Soms zou je zweren, dat het in den zomer was,.... midden op den dag dan, als de zon schijnt. Nou ja, niet in de hondsdagen, maar toch al heel aardig op weg. Daar kuiert waarachtig door de volte al een individu zonder overjas.

EEN GOUDEN JUBILEUM.

Vrijdag 14 April zal de heer A. Fiet te Groningen den dag herdenken waarop hij voor 50 jaar zijn intrede deed in het tuinbouwvak. Thans is de heer Fiet hortulanus van den Groningschen Botanischen Tuin en redacteur van het weekblad „Floralia". (*foto D. v. Kreveld.*)

Maar vlak achter hem tippelt een juffrouwtje van boven tot onder in het bont gewikkeld; vele ellen lange boa, reuzenmof, mantel en rok met bont afgezet. Wie nu een goede overjas heeft, ventileert die, al zat hij in de zon wat broeierig hè; wie zijn pakje op beter taxeert dan zijn overjas, gaat in het pakje zonder verdere dekking uit, en riskeert een verkoudheid.

Zijn we niet in het gevaarlijke seizoen, waarvan de Vaderlandsche dichter zoo griezelig schreef:

„Nu legt men 's avonds het flanellen borstkleed af,
En staat verwonderd als men 's morgens ligt in 't graf."

Ja, wis en zeker, we zijn daarin. Afwisselend warm en koud, nat en droog, geen barometer ter wereld kan het meer bijhouden. Ik hoor dat die dat dan ook heelemaal niet meer probeert, en tengevolge daarvan den laatsten tijd dan ook niet meer au sérieux wordt genomen...

Op het plein hebben de café's het erop gewaagd zonder barometer. De stoelen en tafeltjes staan buiten of er geen vuiltje aan de lucht is. Menschen zitten bij mekaar, rooken sigaren en drinken biertjes, kleintjes koffie, lummelen zoo'n beetje of hekelen de voorbijgangers. De zon stooft ze al lekkertjes, zoetjes-aan; het is zoo iets van zachtjes zeuren op een laag lichtje, zooals de huisvrouw het noemt. Op het trottoir passagieren de lanterfanteristen, en geloòven het wel. De koffiehuismenschen op de terrasjes kijken ernaar of het een reuzenfilm is, die voor hen afloopt. Het is allemaal klinkklare pleizierigheid.

Het wordt voller. De tafeltjes raken bezet. Maar aan sommige zit er heelemaal één persoon, wat onvoordeelig voor de kellners is en tukken adspiranten de oogen uitsteekt.

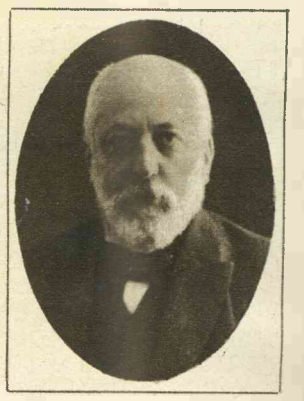
„Is die stoel vrij, mijnheer?" — „Gaat uw gang, mijnheer." — „Dank u." — „Mooi weer, mijnheer." — „Hm, dat houdt niet over." — „Nou-ou-ou?"

„Neen, we houwen het weer niet droog."

En, waarlijk, de lucht wèrkt. De zon zit al achter een grijzen nevel. En het duurt niet lang of die nevel is zoo dik en zoo grijs, dat hij wel van gewapend beton lijkt. En dan ineens, ineens begint het te.... hagelen. Ja, te hàgelen. Het klettert op de straat. De korrels springen als knikkers weer terug, schermen van café's worden neergelaten.

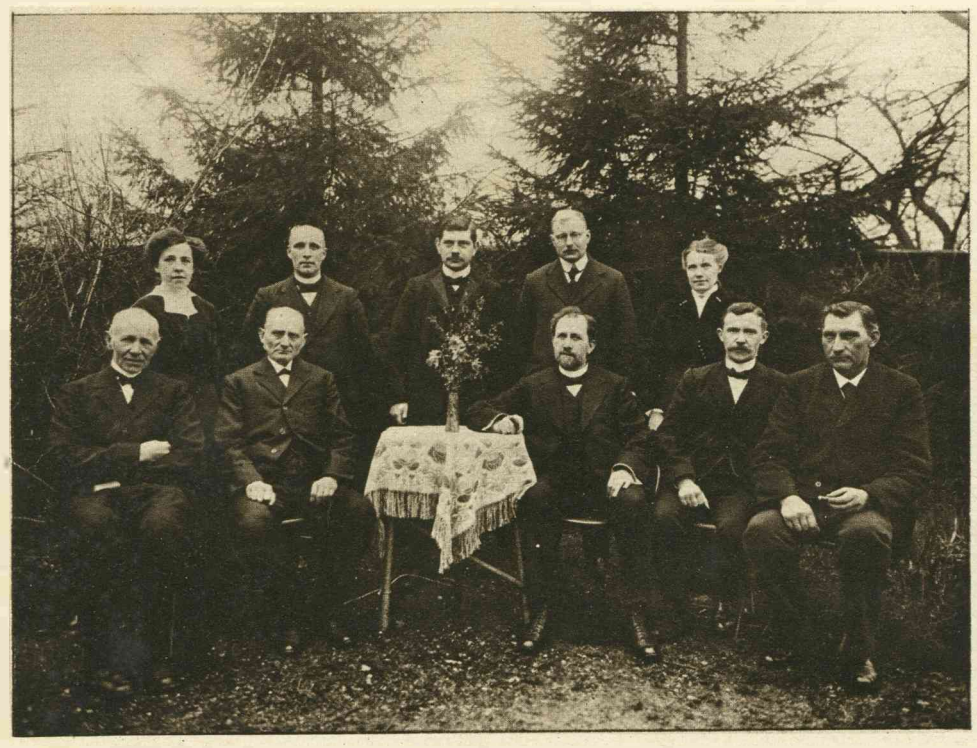
Het plein is heelemaal veranderd. De menschen zijn onder luifels en schermen en in portieken gekropen, en staan dicht opeengepakt, malkander nog wat verwarmend, velen zonder mantel of demi, als geschoren schapen. Onnoozele bloejen worden in open witte zomerwagens door de kwaadgehumeurde moeders huistoe gesleurd, juffies in vliesdunne manteltjes beven als juffershondjes; open bakkies met opgezetten kap worden door koetsiers met opgezetten jaskraag voortgedreven, trams loopen met veel herrie in alle richtingen als menschen die van de zenuwen heelemaal de kluts kwijt zijn, en middenin op het leege plein ziet men onverstoorbaar ernstig een wandelaar voortbewegen met een stroohoed op het zwaarbeproefde hoofd. Met ratelend gerommel slaat de hagel een roffel op het witte, harde, anachronisme. *Ik*

J. A. C. P. GOORISSEN. **E. C. KORIJN.†**

Den 16en April hoopt de heer J. A. C. P. GOORISSEN den dag te herdenken, dat hij gedurende 25 jaar als besteller werkzaam is bij de Maatschappij tot Exploitatie van S.S. te Rotterdam (Maas). — Te Amsterdam is overleden de heer E. C. KORIJN, oprichter en directeur van de disconto- en effectenbank aldaar.

25-JARIG BESTAAN DER CHRISTELIJKE SCHOOL TE DIEREN.

Verleden week was het 25 jaar geleden, dat de Christelijke School te Dieren werd geopend. Onze foto geeft het bestuur en personeel der jubileerende inrichting. (*V.F.B.*)

SNELWANDELEN. (*foto G. Kolbeek.*)

De deelnemers aan den Zondag j.l. door de Groningsche Ren- en Athletiekvereeniging uitgeschreven wedstrijd in snelwandelen. (X) De heer G. v. Tongeren, kampioen van Nederland, die den strijd met grooten voorsprong won.

NEDERL. ROTOGRAVURE-MAATSCHAPPIJ, LEIDEN.